

Kik voltak azok a P. Müller huszárok?

Az első világháború után kiürült a nevezetes Szélmalom-laktanya, mely nevét az épületek korábbi funkciójáról kapta. 1840-es években ugyanis itt építette fel Salzmann Károly bécsi mérnök a város legújabb szélmalmát. (Az 1500-as években a mai Szélmalom utca táján működött, az első melyet források említenek). A szélmalom nagy feltűnést keltett, amit jelez, hogy még a legnagyobb magyar, Széchenyi István is megtekintette. Naplójában ma is megtalálható feljegyzése. A városi tantestület is rászánta magát, hogy jobban ráfigyeljen a nyomortelep viselt dolgaira. Tehetős, jószívű polgárok adományaival próbálták enyhíteni az egészségesnek nem mondható viszonyokat. Hiába tőnt biztos üzletnek és épült még kettő szélmalom a Kurucdombon, a város 1870-ben már megvette az épületet az időközben polgárrá lett, ám csődbe ment vállalkozótól. Ettől kezdve hadi célokat szolgált az épület és kiegészült melléképületekkel is. Ez az épületcsoport ürült ki és lett szállóhelye a hatóságok megkerülésével, a város szegény rétegeinek. Mindenféle züllött elem meghúzódott itt, és nem csoda, hogy innét indult ki a legtöbb betegség, ragály, hamiskártyázás, garázdaság. De az itt lakó, lecsúszott emberek nem tartoztak mind a bűnöző réteghez, hanem előfordultak az erkölcsi értékeiket szilárdan megtartó emberek is. Ők győltek össze minden reggel Paulin Müller gazdag kereskedő háza előtt a Várkerületen, az Omnia-sarkon. (Ma is látható a ház homlokzatán a P. M. monogram). És őket nevezte el a népszáj P. Müller huszároknak. Mindenféle feladattal meg lehetett bízni őket, hiszen becsületük volt legfőbb kincsük. Levelet feladni, küldöncként, hordárként alkalmazni, költöztetni, zongorát cipelni, mind olyan feladat volt, amit megelegedéssel végrehajtottak. Valódi nevüket már senki nem tudta, de ragadvány neveik túléltek őket: pl. Tejfölös Pista, Köszörös, Maskarádé Pál, Lebavadász. Az utolsó P. Müller huszárt, Wolf Jánost az 1960-as években kísérték utolsó útjára. A cikk középiskolai dolgozatom és néhai nagymamám Taschner Istvánné közlése alapján íródott.